

Kajuit. nieuws

Jaargang 54, nummer 1, Herfst 2012

*'Onverklaarbaar bewoond: wondertjes gebeuren 'als broeders
tezamen wonen''*



Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen de Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100. Het KajuitNieuws is de spreekbuis van de gemeenschap die in de binnenstad van Amsterdam open en gastvrij is om de zorg voor elkaar te delen met anderen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijk werk, maatschappelijke opvang, begeleid wonen en medische zorg aan onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als gezin en oefenschool die de hulpverlening ondersteunt.

Als werkplaats voor oecumenisch leven zoekt de gemeenschap juist wat ons in de Kerk samenbindt. De gemeenschap Spe Gaudentes is de kerngroep van de gemeenschap en draagt de dagelijkse verantwoordelijkheid. Veel leden van de gemeenschap voelen zich geroepen om te leven en te werken op Oudezijds 100 vanuit het evangelie van Jezus Christus.

Abonnement en informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 8,50. Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam en Maria ter Claesze (Friesland). Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Weevers Grafimedia te Vorden. Redactie en logistiek: Coby Aarnoudse tg, zr Rosaliene Israël sg, Iain Majcher dg, zr Dorothea Mulder-Derks sg, Lobke Timmerman dg en Annette de Zwart dg.

INHOUDSOPGAVE

Vriendenbrief	3
Welkom en afscheid	7
Impressie Gemeenschapsweekend 21 - 23 september 2012	8
Column Kruispost	10
Kroniek	11



Vriendenbrief

Onverklaard bewoonbaar

Amsterdam, oktober 2012

Aan allen die betrokken zijn bij Gemeenschap Oudezijds 100,

Jaarthema

In de zomerretraite van de community kozen we zoals gebruikelijk ons jaarthema. Dat is een wat apart proces, dat doorgaans bij aanvang van de retraite begint met een groot, leeg vel papier. Het wordt dan door alle aanwezigen beschreven met voorstellen en helemaal aan het eind van de week kiezen we er gezamenlijk één uit. Maar zoals dat gaat, schuiven er onder tijdsdruk allerlei agendapunten door naar een ongedefinieerd 'later moment in de week'. Ook dit jaar gebeurde dat, met als gevolg dat we op de laatste dag van de retraite constateerden, dat er nauwelijks tijd zou zijn om alle opgeschreven kretten toe te lichten en dan een weloverwogen keuze te maken. Ik kan me niet herinneren dat een dergelijk proces ooit minder dan een uur heeft geduurd en niet eindigde met een thema dat sommigen toch eigenlijk een tweede keus vonden. Dat klinkt alsof we onder ernstige interne

verdeeldheid lijden, maar dat bedoel ik niet; de één ziet het liefst een ludieke woordspeling, een ander heeft voorkeur voor een dubbele bodem en voor een derde maakt het niet uit, mits het kort en krachtig is. Daarom is het dus niet zo eenvoudig om dat alles samen te smeden. Wie schetst onze verba-





zing: dit jaar waren we er binnen een half uur uit en hadden we een jaarthema waar iedereen zich unaniem achter kon scharen: 'Onverklaarbaar bewoond'. Het paste in een bijzondere retraite, die zich niet zoveel aantrok van de van tevoren gemaakte plannen, maar ons sterk het gevoel gaf: we kunnen soms wel denken dat het allemaal van onszelf afhangt, maar nee, echt, we zijn niet alleen.

Bewoning

Over 'wonen' gesproken: een jaar of tien geleden was ons jaarthema 'Wij zijn de tijd'. Zouden we iets dergelijks ook kunnen zeggen van onze huizen? Wij zijn onze huizen? Ik denk maar ten dele. Zeker, onze huizen zeggen iets over ons. We willen graag leefbaarheid. We willen graag dat het dak niet lekt, dat er warmte is en we repareren wat er verrot is. Onze deur is open en van buitenaf kun je zien wat er binnen zoal gebeurt. Maar onze gemeenschap is veel meer dan de huizen: onze panden zijn slechts onze omhulsels waarbinnen geleefd wordt. Goede muren en daken zijn wel een soort randvoorwaarden voor leefbaarheid, maar belangrijker is wat er tussen die muren gebeurt. Het gaat om de *bewoning*, niet om de muren en de balken.

Is er licht of duisternis? Vormen de verschillende kamers in ons huis een eenheid of is er een groot onderscheid? Wonen we samen en vormen we samen een extended family, of gaat iedereen zijn eigen gang zonder zich te bekommeren om zijn huisgenoten? Hoe gaan we om met elkaars lekkend dak? Bieden we de ander dan een beetje troost en hoop en gaan we dus samen hozen en dweilen, of laten we de ander met de voeten in het water staan?

Onverklaarbaar bewoond

'Onverklaarbaar bewoond' geeft een contrast aan. Het contrast met van alles dat onbewoonbaar verklaard wordt, soms terecht, maar vaak ook onder de druk van een onzichtbare administratieve hand, die bepaalt binnen welke grenzen iets nog 'normaal' is. Dat betreft niet alleen huizen of kantoren, maar ook gezinnen en mensen. Regelmatig worden de gezinnen waarvan één of meerdere gezinsleden tijdelijk bij ons wonen, door 'deskundigen' onbewoonbaar verklaard voor de kleine zoontjes of dochtertjes, niet alleen op grond van de specifieke problematiek, maar ook vanwege de woonsituatie. Met moeite lukt het soms een kamer op



Oudezijds 100 dan uiteindelijk toch - tegen de bureaucratie in - te kunnen gebruiken als bewoonbare plek voor een klein gezin. Want weliswaar is dakloosheid of de acute dreiging daarvan misschien opgeheven voor een bepaald gezin, die woongemeenschap is natuurlijk niet een schoolvoorbeeld van een standaard gezins-situatie en is bovendien gelegen op de Wallen en oj oj, als het een beetje tegenzit deelt één van de kinderen de kamer met vader of moeder. Iets waarvan vijftig of zestig jaar geleden alleen maar gedroomd kon worden, lijkt nu afgeschreven te worden als zijnde niet meer van deze tijd. Dat is iets wat ons zorgen baart, want welke ingrijpende verbouwingen zitten er op termijn weer aan te komen? Aan de andere kant weten we ook dat onze gemeenschap altijd heel goed bewoonbaar is geweest, misschien wel juist omdat we niet allemaal onze eigen keukens hebben en omdat we onze ruimtes met elkaar moeten delen. Bovendien weten we dat we hoop kunnen putten uit de verhalen over alle verbouwingen en verbeteringen, waaraan we de afgelopen decennia zelf hard hebben gewerkt, maar waarbij we ook heel hard zijn geholpen.



Een mysterie...

In het gemeenschapsweekend hoorden we de oude verhalen over verscheidene ruimtes. Over hoe ze ooit waren, hoe ze veranderd zijn en steeds weer opnieuw veranderen, met de tijd mee, soms tegen de stroom in, met de vragen mee die ons gesteld worden. We merken dat het goed is om af en toe iemand in onze huizen rond te leiden, zodat je niet alleen je gast, maar ook jezelf scherp houdt door weer te vertellen hoe bijzonder deze plaats is om te wonen, om te zijn. Als communityleden wonen en werken we al jaren op deze plaats en de meeste afgelegen hoekjes van onze huizen en de verhalen die erbij horen denken we wel te kennen. Maar het is goed om met anderen iedere keer weer te delen wat er aan wonderlijke gebeurtenissen is; op die manier vergeet je het zelf niet. Zo denk je niet te snel het mysterie wel te hebben gevat. Laat je het niet eenvoudig aan te duiden geheim van die gemeenschap niet ondersneeuwen onder een dikke laag dagelijkse beslommingen.

Want onverklaarbaar is het wel, dat er al decennialang samenspel van mensen van allerlei afkomst 'als broeders tezamen wonen,' in een decor dat bestaat uit al die huizen, waarvan een flink deel bij aanvang echt nauwelijks bewoonbaar was. De aanwezigheid van de Eeuwige onder ons lijkt onverklaarbaar ('want wie zijn wij, dat U onder ons dak zou binnenkomen...') en die aanwezigheid voelen we heus niet alleen tijdens het ochtend- en avondgebed! Al met al genoeg reden om een nieuw seizoen, met nieuwe zorgen en toestanden, toch hoopvol tegemoet te treden; ook in onze woonhuizen, weliswaar onverklaarbaar, maar.... *bewoond*.

Alle goeds,

W. G. de Bruijn sr
prior



Welkom en afscheid

Welkom

We mochten weer nieuwe bewoners verwelkomen in de gemeenschap. Celeste, sinds juli de vrouw van Iain, woont nu samen met haar man in de gemeenschap. Celeste komt uit Zuid-Afrika, we hopen dat ze zich snel bij ons en in Nederland thuis zal voelen.



Łukasz uit Polen en Kata uit Hongarije zijn de nieuwe vrijwilligers via het Amsterdams Vrijwilligersjaar. We zijn blij met hun ondersteuning en wensen hun een goede tijd in de gemeenschap. In september kwamen Mimoun, Sara en Pryanca in het Vaderhuis wonen.

Afscheid

We namen afscheid van Kimberley en Nashawn, die een prachtig plekje buiten de stad gevonden hebben. Fabian heeft een woning voor zichzelf gevonden in Amsterdam, net als Linda. Patricia, Donovan, Evangelyn en Vanjahline zijn intussen ook verhuisd. Ferdinand is vertrokken naar Duitsland, hij gaat zijn studie in Berlijn vervolgen. Elsbeth heeft de gemeenschap als bewoner verlaten, maar blijft actief als vrijwilligster, ze is nu huisgenote van Elisabeth Boiten, die al jaren als vrijwilligster aan de gemeenschap verbonden is.

In huize De Bruijn is het wat stiller geworden nu Mirjam op kamers woont in Eindhoven en Elise voor een jaar naar Hongarije is vertrokken om daar vrijwilligerswerk te doen.

Veni, vidi, foetsie

Voor de zomerstop woonde Iman een paar weken in het Vaderhuis.



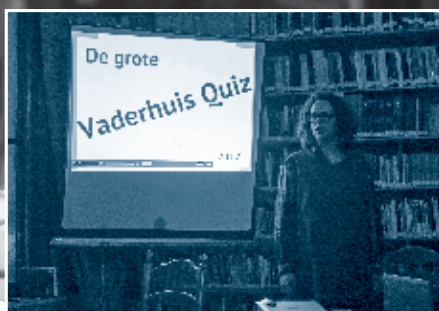


Impressie Gemeenschapsweekend 21 - 23 september





2012





Column Kruispost

De ondergrondse kamers van Kruispost

Iedereen kijkt met zijn eigen bril naar een ruimte. Het jaarthema 'onverklaarbaar bewoond' zet me stil bij het werk dat er gebeurt in dat toch wat typische souterrain van Kruispost. Elke vierkante meter is in gebruik. Hierdoor is het af en toe dringen, maar ontmoet je vooral vaak en veel mensen. Op het eerste gezicht een doolhof, maar later besef je dat het echt een heel efficiënt ingerichte ruimte is.

Het bijzondere aan de ruimtes is, dat ze uitlokken tot een zekere voorzichtigheid. Niet alleen vanwege hun afmeting, maar ook omdat je niet weet welke ruimte er achter 'tevoorschijn' komt. Bezoekers moet dan ook de weg gewezen worden, omdat ze soms het gevoel hebben bij iemand thuis te zijn. Bijzonder hoe zo'n plek kwetsbaarheid oproept, bij onszelf en de medemens die we er ontmoeten.



Omdat het werk op iedere vierkante meter gebeurt, is er continue ontmoeting. Tussen arts en patiënt, tussen arts en arts, tussen vrijwilliger en arts, tussen toevallige passant en patiënt. Collegiale consultatie, kennisuitwisseling, onrust, reuring, afwisseling. Het is er allemaal. En dat maakt misschien wel dat deze ruimte zo'n respect afdwingt bij degenen die er komen. Met de facelift is een beetje charme wellicht verloren

gegaan, maar juist die sfeer van reuring is eigentijds gemaakt. En dan nog gaat er voor veel mensen weer een echt nieuwe wereld open als ze de binnenplaats van de gemeenschap op lopen...

*br Sjoerd Sinke sg
voorzitter Kruispost-DV*



Kroniek

Vierdagen

Op 19 juli werd Joshua geboren, zoon van maatschappelijk werker Maria en haar man Tom.

Iain en Celeste traden op 28 juli in het huwelijk in het verre Zuid-Afrika.



Christine, die ons altijd helpt met de jaarverslagen trouwde met Jordy.

Van 21 tot 23 september vierden we het begin van het nieuwe seizoen met het jaarlijkse gemeenschapsweekend. Dit jaar bleven we in Amsterdam. Rond het jaarthema 'onverklaarbaar bewoond' werden allerlei activiteiten georganiseerd en was er ruimte voor gezellig samenzijn en kennismaken met nieuwe bewoners. Enkele gemeenschapsleden liepen mee met de van Dam tot Dam loop, een sportieve prestatie van formaat!

Op 25 november aanstaande wordt zr Rosaliene bevestigd als predikant met bijzondere opdracht voor Oudezijds 100. De dienst vindt plaats in de Oude Kerk en begint om 14.30 uur. Het verheugt ons zeer dat de relatie met de Protestantse Kerk Amsterdam op deze formele wijze bevestigd wordt.



Meeleven

Hermen Jan reisde in september naar Finland om de begrafenis van de dichteres Annamajja Raittila bij te wonen. Annamajja (84) was vertaalster, onder andere van de brief uit Taizé, schreef veel kerkliederen in het Fins en ze was medeoprichtster van de Finse vereniging Het Mosterdzaadje, geïnspireerd door Taizé. Ze introduceerde de 'retraite' in Finland en heeft op Morbacka, het huis van Hermen Jans familie, een kleine gemeenschap met retraite-centrum vormgegeven.

Op 12 september overleed de grootvader van maatschappelijk werkster Petra. Wij wensen degenen die een geliefde moeten missen heel veel sterkte.

Inkomende bezoeken

Op 11 juli brachten enkele leden van de Amsterdamse afdeling van de gemeenschap Sant' Egidio Amsterdam een bezoek aan onze gemeenschap. Het was een avond van wederzijdse kennismaking en uitwisseling van ervaringen.

Tijdens een internationale bijbelwetenschappelijke conferentie hier in Amsterdam, hebben vier kennissen van Brenda (uit vier verschillende landen) in het Vaderhuis gelogeed.

Een groep jongeren van een Frans-Nederlands gospel-kamp kwam onze gemeenschap bezoeken in augustus. Ze bleven eten en bezochten het avondgebed, een vrolijke en muzikale onderbreking van de zomerstilte!

In de eerste week van het nieuwe seizoen logeerde pater Jan van de Hooge Berkt in het Vaderhuis, het was fijn om hem weer in ons midden te hebben. Ook de ouders van Matthijs M. logeerden in het Vaderhuis, net als een aantal vriendinnen van Liselotte.

Uitgaande bezoeken

De gemeenschap en tochtgenoten gingen voor de jaarlijkse zomerretraite naar Maria ter Claesze.

Daarna was het vakantietijd en bleven slechts enkele gemeenschapsleden in het rumoerige hart van Amsterdam. Sommigen zochten hun gebruikelijke zomerverblijf op in Frankrijk, Duitsland of Noorwegen. Anderen gingen naar verre vreemde oorden. Roseanne ging een paar weken naar haar broer in San Francisco. Florentina, Rosa en Raisa maakten hun familie in Roemenië blij met een bezoek en Blanka, Daniël en Dylan gingen naar hun familie in Tsjechië. Familie Sinke-Israël bracht een bezoek aan de familie De Bruijn in Lubars en aan de familie



Oehme in Dresden. Marco bezocht de New Wine conferentie in Zeeland. zr Albertine en zr Lyke gingen voor een paar dagen naar Noorwegen voor de vijftigste verjaardag van hun broer Harm.

Bouwberichten

Op een mooie warme dag in september werd er gebarbecued op de binnenplaats van Oudezijds 100. Ter ere van vijftenzestig jaar samenwerking tussen woningbouwvereniging Stadgenoot en bouwbedrijf Van Wijk kregen alle zes de gevels van ons pand aan de Oudezijds Voorburgwal 95 deze zomer een imposante opknaptbeurt. Als klap op de vuurpijl regelde Van Wijk een heerlijke barbecue om de afronding van dit project te vieren en de schilders, die deze klus geklaard hadden en onze eigen vrijwilligers te trakteren. Tijdens de barbecue werd bekendgemaakt dat bouwbedrijf Van Wijk heeft besloten om het onderhoud van de gevels van Oudezijds Voorburgwal 95 te adopteren voor de duur van vijftien jaar.







Het werk aan onze monumentale panden is nooit klaar, zo wordt er op dit moment gewerkt aan een nieuwe fundering voor Achterburgwal nr. 87. De bewoners van de begane grond, Hermen Jan en Jonathan wonen zolang in het Vaderhuis.

Geloftebevestiging

Op 31 oktober aanstaande viert communiteit Spe Gaudentes haar jaarlijkse geloftebevestiging. De dienst vindt dit jaar plaats in Christ Church aan de Groenburgwal en begint om 19.30 uur. br Sjoerd M. en zr Dorothea waren het afgelopen jaar postulant en worden nu novice.

Uw croniqueur



vanuit *gemeenschap* Spe Gaudentes 

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100

Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
t 020 - 626 66 34
f 020 - 627 72 83
info@oudezijds100.nl
<http://www.oudezijds100.nl>

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
ING, 56295